

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 1013202048
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013202048.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej v právnej veci žalobcu SOLVEX s.r.o., IČO: 35 809 728, Námestie SNP 15, 811 06 Bratislava, v zastúpení: advokátska kancelária agner & partners, s.r.o., Špitálska 10, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SK/0284/99/2013 zo dňa 18.09.2013, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/272/2013 - 65 z 25. januára 2017 takto

rozhodol:

Najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania o kasačnej sťažnosti v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie žalovaného označené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa uložená pokuta vo výške 1200.- Eur pre porušenie zákazu klamania spotrebiteľa vyplývajúceho z § 5 ods. 1 uvedeného zákona.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP s odôvodnením, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Sťažovateľ má za to, že krajský súd vydal rozhodnutie na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď na prejednávanej vec nesprávne aplikoval ustanovenie § 191 ods. 1 písm. d) SSP, z ktorého nesprávne vyvodil nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľ v časti I. kasačnej sťažnosti vyslovil názor, že krajský súd v bode 30. rozsudku nesprávne právne posúdil vec, keď nesúhlasil, že uvedením nesprávneho údajja vo voucheri 8647 zo dňa 3.8.2012 bola naplnená skutková podstata § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

4. V časti II. kasačnej sťažnosti sťažovateľ vyjadril názor, že pokutu udelil v súlade s ustanovením § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď v rozhodnutí uviedol spôsob, akým dospel k zníženiu pokuty a k určeniu jej konkrétnej výšky, pri použití absorpčnej zásady. Preto nesúhlasí so závermi krajského súdu uvedenými v bode 31. rozsudku.

5. V časti III. kasačnej sťažnosti sťažovateľ vysvetlil ako omyl istú, v kasačnej sťažnosti označenú časť, uvedenú v závere druhostupňového rozhodnutia, ku ktorej krajský súd v bode 32. rozsudku vytýkal protirečivosť a nedostatok logickej nadväznosti.

6. V časti IV. kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že sa krajský súd neriadil skorším uznesením najvyššieho súdu a rozhodol diametrálne odlišne.

7. Žalobca žiadal kasačnú sťažnosť odmietnuť prípadne zamietnuť.

8. Najvyšší súd podľa § 452 a nasl. Správneho súdneho poriadku preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Kasačný súd o kasačnej sťažnosti rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 Správneho súdneho poriadku).

9. V prejednávanej veci nie je sporné, že predmetom preskúmania zákonnosti je rozhodnutie orgánu, ktorý v odvolacom konaní zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobcovi

„pre porušenie zákazu klamania spotrebiteľa - uvádzaním nepravdivých, nepresných údajov o vlastnostiach poskytovanej služby - čím došlo k porušeniu §5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa

- v katalógu zájazdov neuviedol presný popis hotela JULIA - Primorsko, keďže hotel pozostával z dvoch samostatných budov a zároveň poskytol nepravdivý údaj o vybavení hotela, ktoré malo zahŕňať aj vonkajší bazén s detskou časťou, nakoľko bazén sa nenachádzal v areáli hotela ale vo vedľajšom hotelovom areáli,

- uviedol spotrebiteľovi vo voucheri 8647 z 3.8.2012 nepravdivý údaj o kategórii ubytovania, keďže penzión Rozmarín - Sozopol bol v uvedenom voucheri označený ako hotel Rozmarín, a uložil podľa § 24 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pokutu vo výške 1200, 00 Eur."

10. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom, vyjadreným v bodoch 29. a 30. jeho rozsudku, obsahom ktorých je právne posúdenie vytýkaného konania žalobcu kvalifikovaného ako porušenie § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

11. Podľa názoru krajského súdu, ako je to uvedené v bode 29. rozsudku, žalobca v katalógu pri popise hotela Júlia *** naplnil skutkovú podstatu predmetného ustanovenia zákona, keď uviedol neúplnú a nepresnú informáciu o jeho vybavení. Vo vzťahu k uvedenému dôvodu sankcionovania žalobcu sťažovateľ v kasačnej sťažnosti právne posúdenie veci ani nenamiel. Kasačný súd však na uvedenú skutočnosť poukazuje z dôvodu, že táto skutočnosť má v ďalšom význam pre stanovenie výšky sankcie.

12. Pokiaľ sťažovateľ v časti I. kasačnej sťažnosti vyslovil nesúhlas s právnym posúdením veci krajským súdom vo vzťahu k pochybeniu s označením ubytovacieho zariadenia Rozmarín *** (namiesto penzión - označenie hotel), krajský súd v bode 30. rozsudku uviedol, že „voucher č. 8647 z 3.8.2012 pri názve ubytovacieho zariadenia Rozmarín uvádza hotel. Túto skutočnosť žalobca v žalobe nerozporoval. Nesúhlasil však, že uvedením tohto nesprávneho údajja naplnil skutkovú podstatu ust. § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

13. Krajský súd v ďalšom texte uvádza, že „aj keď je faktom, že vo voucheri č. 8647 sa nachádza iný

(nepresný) údaj o kategórii ubytovacieho zariadenia ako v ostatných dokumentoch súvisiacich s predmetným pobytom (katalóg zájazdov, cenník, zmluva o obstaraní zájazdu), v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k tomuto porušeniu zákona zo strany žalobcu chýba úvaha a zdôvodnenie o tom, aký vplyv mohol, resp. mal tento údaj na kvalitu služieb očakávaných spotrebiteľmi. Vzhľadom na obsah spomínaných ostatných dokladov spotrebiteľa museli vedieť, že ubytovanie im bude zabezpečené v penzióne a nie v hoteli. Voucher slúži pre klientov (spotrebiteľov) cestovnej kancelárie (žalobcu) ako doklad o zaplatení ubytovania a služieb s ním spojených a preukazujú sa ním pri uplatňovaní zakúpených služieb. Súd preto nepopiera jeho dôležitosť. Podľa názoru súdu sa však v správnom konaní vo vzťahu k tejto časti nepreukázalo, že by spotrebiteľa mali v súvislosti s nepresným označením ubytovacieho zariadenia vo voucheri problémy pri ubytovaní, napr., že by ich v penzióne Rozmarín*** nechceli ubytovať. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe konštatoval, že na ubytovacie zariadenia mimo územia Slovenskej republiky sa nevzťahuje slovenská vyhláška č. 277/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia však absentuje zdôvodnenie, akým spôsobom sa označujú, resp. diverzifikujú ubytovacie zariadenia v Bulharsku, z čoho by sa potom vyvodil záver, či predmetným konaním žalobcu došlo k zavádzaniu spotrebiteľov alebo nie."

14. Podľa názoru kasačného súdu z vyššie uvedeného zdôvodnenia krajského súdu vôbec nevyplýva, že by krajský súd dospel k takému právnomu záveru, podľa ktorého by údaj na voucheri nemohol byť posudzovaný ako klamlivý údaj v zmysle § 5 ods. 1 zákona o spotrebiteľoch. Krajský súd však dal na vedomie, na základe akých skutočností, ktoré neboli v správnom konaní skúmané, je možné posúdiť naplnenie formálnych aj materiálnych znakov správneho deliktu pre stanovenie deliktuálnej zodpovednosti, čo krajský súd v rozhodnutí žalovaného postrádal. Z uvedeného dôvodu je potom opodstatnený záver krajského súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného o správnom delikte kvalifikovaného podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Nad rámec rozsudku krajského súdu však kasačný súd pre ďalšie konanie pripomína, že ustanovenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa stratilo dňom 17.7.2014 účinnosť.

15. K časti II. kasačnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ vyslovil nesúhlas s názorom krajského súdu v bode 31. rozsudku, vo vzťahu k výške uloženej pokuty, kasačný súd uvádza nasledovné:

16. Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uvádza, že v napadnutom rozhodnutí uviedol spôsob, akým dospel k zníženiu pokuty a k určeniu konkrétnej výšky jej zníženia.

17. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bola pokuta uložená vo výške 2000 Eur, pričom bola uložená za tri skutky - okrem dvoch skutkov uvedených v rozhodnutí odvolacieho orgánu, bola uložená aj za skutok, ktorý sa týkal poplatku za klimatizáciu, ktorá nebola uvedená v katalógu, pričom uvedený skutok bol v rozhodnutí odvolacieho orgánu vypustený a žalovaný výslovne v rozhodnutí o odvolaní uviedol uvedenú skutočnosť ako dôvod zníženia pokuty (str. 3 ods. 2 posledná veta rozhodnutia žalovaného). Na základe uvedeného je možné konštatovať, že „zníženie“ pokuty nebolo v súvislosti s hodnotením závažnosti skutkov uvedených v druhostupňovom rozhodnutí.

18. Tvrdenie žalovaného v kasačnej sťažnosti, že výška uloženej pokuty bola podrobená riadnej správnej úvahe žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa, nie je právne významné. Vzhľadom na zmenu rozhodnutia prvostupňového orgánu rozhodnutím odvolacieho orgánu je predmetom prieskumu len rozhodnutie žalovaného (sťažovateľa). Žalovaný mal v súlade s § 24 ods. 5 zdôvodniť výšku uloženej pokuty so zreteľom na porušenia zákona, ktoré sám v rozhodnutí definoval.

19. Kasačný súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku krajského súdu v ktorom v bode 33. až 35 uviedol: „v zmysle ustálenej judikatúry správnych súdov (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3SžoKS/64/2006, rozhodnutia ZSP 69/2008, ZSP 58/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2Sžp 16/2011, či rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžo/204/2010), v prípade správneho trestania súd sleduje, či správny orgán náležite zdôvodnil uloženie sankcie v určitej výške, ak zákon pripúšťa rozpätie sankcie, či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty správny orgán prihliadne na závažnosť, spôsob i čas trvania následkov protiprávneho konania. Súd uviedol, že žalovaným uskutočnené všeobecné, nekonkrétne odôvodnenie zníženia pokuty (uloženej prvostupňový rozhodnutím), odvolávajúce sa na v rozhodnutí citované zákonné ustanovenia nepostačuje, pretože určenie výšky pokuty je výsledkom správneho uváženia, ktoré je súdom preskúmateľné v zmysle § 27 ods. 2 SSP. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, aká vlastne bola miera ohrozenia verejného záujmu, nakoľko správne orgány sa nevysporiadali s otázkou závažnosti správneho deliktu, spôsobu jeho spáchania, nevyhodnotili jeho následky, okolnosti, za ktorých k jeho spáchaniu došlo - najmä pokiaľ ide o zásah do práv spotrebiteľa vo vzťahu k chybné vystavenému voucheru.

20. Krajský súd konštatoval, že rozhodnutie žalovaného o uložení sankcie v časti pokiaľ ide o jej výšku respektíve jej zníženia, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP rozhodnutie žalovaného preto dôvodne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Obsah kasačnej sťažnosti v časti III. a IV. nezodpovedá sťažovateľom uvedenému dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom. Preto sa obsahom sťažnosti v uvedených bodoch ani nezaoberal (§ 453 v spojení s § 440 SSP).

22. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP.

23. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.